

Richard Brautigan

Tokyo-Montana
Ekspresi

Türkçesi: Sanem Erdem

Roman

Tokyo-Montana Ekspresi yüksek hızda gitse de yol boyunca çok sayıda istasyon vardır. Bu kitap o kısa duraklardır: Bazıları kendinden emin, diğçerleriyse hâlâ kimliklerini aramakta.

Bu kitaptaki "ben", Tokyo-Montana Ekspresi güzergâhındaki istasyonların sesidir.

BİR SAN FRANCISCO YILAN HİKÂYESİ

San Francisco dendiğinde akla yılanlar gelmez. Burası bir turist şehri ve insanlar buraya Fransız ekmeklerine bakmaya gelir. San Francisco'da yılan görmek istemezler. Fransız ekmeklerinin yerini yılanların alması durumunda Amerika seyahatlerine evde devam ederler.

Ama San Francisco'ya geleceklerin içi rahat olsun. Birazdan anlatacağım hikâye, bildiğim tek San Francisco yılan hikâyesidir.

Bir zamanlar güzel bir Çinli kadınla arkadaşlık ediyordum. Çok zekiydi ve memelerinin odak noktası olduğu enfes bir vücudu vardı. İri ve biçimlilerdi. Kadının gittiği her yerde büyük ilgi topluyorlardı.

İlginçtir ki bana onun vücudundan çok zekâsı çekici geliyordu. Kadınlarda zekâ bende afrodisyak etkisi yaratır, o da tanıdığım en zeki insanlardan biriydi.

Diğer herkes onun memelerine bakarken ben onun zihnine bakardım, tıpkı kış gecelerindeki yıldızlar gibi berrak ve çözülebilir bir yapıdaydı.

San Francisco'daki yılanlarla ilgili bir hikâyede güzel bir Çinli kadının zihninin ne işi var, diye soruyorsunuzdur artan bir sabırsızlıkla.

Günün birinde yılan satan bir dükkâna girmiştik. Bir tür sürenge bahçesiydi burası, aklımızda belli bir yer olmaksızın San Francisco'da dolaşırken bu profesyonel yılan yuvasına denk gelmiştik.

İşte biz de içeri girdik.

Dükkânda yüzlerce yılan vardı.

Baktığınız her yerde yılanlar vardı.

Yılanların farkına vardıkdan hemen sonra yılan boku kokusunu da fark ediyordunuz. Hatırladığım kadarıyla, ki yılanlar konusuna ciddi olarak eğiliyorsanız hatırladıklarım doğru kabul edilemez, hareket halindeki bir kamyonet büyüklüğünde ve yavaş yavaş bozulmakta olan tatlı bir çörek gibi kokuyordu ama oradan çıkıp gitmek isteyeceğimiz kadar da kötü değildi nedense.

Bu pis yılan evi aklımızı başımızdan almıştı.

Sahipleri ne diye yılanların pisliklerini toplamıyordu ki?

Yılanlar kendi boklarında yaşamak istemez. Bu yok olasıca yeri bir an önce unutmayı tercih ederlerdi. Nereden geldilerse oraya dönmek isterlerdi.

Bu pis yılan dükkânında Afrika'dan, Güney Amerika'dan, Asya'dan ve dünyanın dört bir yanından gelmiş yılanlar bok içinde yüzüyordu. Tek yön uçak bileti lazımdı onlara.

Bu yılan dehşetinin ortasında koca bir kafes içinde çok sakin duran beyaz fareler vardı ve hepsinin sonu orayı kokutmak olacaktı.

Çinli kadınla birlikte yılanlara baka baka gezindik. Bu sürüngeleler cehennemi bizi aynı anda hem dehşete düşürmüş hem de aklımızı başımızdan almıştı.

İçinde iki kobra yılanının bulunduğu bir camekânın önünde durduk, ikisi de gözlerini kadının memelerine dikmişti. Yılanların başları cama çok yakındı. Aynı filmlerdeki gibi görünüyorlardı ama filmlerde yılan bokunun nasıl koktuğundan bahsedilmez.

Çinli kadın uzun boylu sayılmazdı, 1.55 falandı. Leş gibi kokan iki kobra yılanı, onun sadece bir karış ötedeki memelerine dikmişti gözlerini. Belki bu yüzden onun zihnini beğenmişimdir hep.

FUTBOL

Futbolda eyalet takımına seçilmesinin ona verdiği özgüveni yaşamının sonuna kadar korudu. Yirmi iki yaşındayken bir otomobil kazasında öldü. Yağmurlu bir öğleden sonra toprağa verildi. Cenaze töreninin ortasında papaz neden bahsettiğini unuttu. Herkes mezarlıkta öylece durup papazın hatırlamasını bekledi.

Derken hatırladı.

“Bu delikanlı,” dedi, “futbol oynardı.”